

Kan Ter Ve Gözyaşı

– GürhanGürses · 28 Ocak 2015

"Zil, şal ve gül. Bu bahçede raksın bütün hızı...

Şevk akşamında Endülüs üç defa kırmızı..."(Yahya Kemal) Bir yandan zil, şal ve gül diğer yandan kan, ter ve gözyaşı...

Bir yanımız bahar bahçe bir yanımız kahhar ve kuçe!

Bir yanımız cennet bir yanımız cehennem.

Bir yanımız zil, şal ve gül bir yanımız kan, ter ve gözyaşı...

Oluk oluk kan akıyor insanlığın damarından, tampon olan yok. Oluk oluk ter damlıyor insanlığın alnından, mendil olan yok. Oluk oluk gözyaşı dökülüyor insanlığın gözünden, silen yok. Bu dünya bundan fazlasını vermiyor insanlığa. Hangi coğrafyaya baksan kan var. Bombalar patlıyor insanların üstüne, insanlar kesiliyor, yakılıyor, paramparça ediliyor. Doğa emsali görülmemiş bir şekilde tahrip ediliyor. Doğayı tahrip eden insanlığı tahrip etmez mi?Hayvanlar yok ediliyor. Hayvana kıyan insana kıymaz mı?

Bütün canlıların yaşam alanı daralıyor; sular hızla kirleniyor, hava grileşiyor ve üzerimize teknolojinin kusuğunu döküyor, toprak bin yıl eriyemeyecek olan kimyasal atıklarla mücadele ediyor. Sona yaklaşıyoruz.

"Bülbüller öter güller açar şâd gönül yok

Hiç böyleliğin görmemişiz fasl-ı baharın" (Şeyhülislâm Yahya). Her şey var ama insanlar mutlu değil; yüzler asık, kalpler kör, beyinler dumura uğramış vaziyette! Bolluk tavanda ama insani hisler yokluk tabanında! Ruy-ı zemin müflis bir vaziyette cinnet üretmekte, asuman asi bir tavırda strese yol açmakta ve öfke pompalamakta! Ummanlar galeyanda, dalgalar dövmekte karayı...Dökülen ama karşılığını alamayan ter var. Ve sonsuz bir gözyaşı var.

"Ölüyorum tanrım Bu da oldu işte.

Her ölüm erken ölümdür

Biliyorum tanrım.

Ama, ayrıca, aldığın şu hayat

Fena değildir...

Üstü kalsın..." (Cemal Süreya) Üstü kalsın aşkın, yaşamın, eğlencenin, keyfin, sefanın, bolluğun ve bereketin... Dibine kadar yaşıyoruz hüznü, zulmü, cürmü... Gülmek uzak bir hâl oldu insanoğluna, ağlamak aşına... Mutlu olmak sadece masallarda kaldı, kahrolmak masalarda meze oldu insanlığa. Kahrol

eski dünya, yeni dünya, yakın dünya, uzak dünya...

"Bir mevsim-i bahârına geldik ki âlemin

Bülbül hamuş, havz tehî, gülsitan harap" (İzzet Molla) Artık her şey bomboş geliyor. Kendi elimizle cehenneme çevirdik cenneti. Kardeşi kardeşe vurdurduk, fakiri zengine soydurduk, güçsüzü güçlüye ezdirttik, haklıya haksıza yem ettik, kuzuyu kurda hediye ettik.

Gülü incittik, dalını kırdık, kökünü söktük; bülbülü vurduk, tüylerini yolduk, kafasını kestik; gülistanı ahıra çevirdik; temaşa etmemiz ve koklamamız gereken cennetvari güzellikleri mera yaptık.

Üstü kalsın güzelliklerin. Üstü kalsın her türlü çocuksu sevincin. Bozuk para değil de nedir şimdi dünyevi olan her şey! Harca harca bitmez bir paçavra değil mi şimdi yalan dünya!

"Dünyasına dünyasına

Aldırma dünyasına

Dünya benim diyenlerin

Dün gittim dün yasına" Üstü kalsın bu yaşamın.

Churcill, 2.Dünya Savaşı'nda İngiliz halkının önüne çıkarak çok önemli bir konuşma yapmıştır: "Size yalnız kan, ter ve göz yaşı vâdediyorum." Aslında insanlığın tamamına söylenmiş sanki bu sözler. İnsandan damla damla dökülen yaş, akıtılan kan ve ter! Ve ne yazık ki insanlardan çalınan zil, şal ve gül!